

*Obavijest***Sofia Meeting – Networking the Networks: Implications for the Western Balkans**

Sofija, 6 – 9. studenog 2006.

Od 6-9. studenoga 2006. g. održan je četvrti *Sofia Meeting* s radnim naslovom "Networking the Networks: Implications for the Western Balkans". Ovaj sastanak održan je u sklopu Balkan Mosaic programa, kao i onaj u Bukureštu mjesec dana ranije. Zemljama članicama programa ovaj put pridružila se i Crna Gora.

Iako su teme susreta bile raznolike, naglasak je stavljen na NATO summit u Rigi koji je uslijedio krajem studenog, na skorih ulazak Bugarske i Rumunjske u EU i, naravno, na uvijek aktualno pitanje nezavisnosti Kosova.

Pitanje Kosova vrlo je složeno i vrijeme ne bi smjelo biti ograničavajući faktor u njegovu rješavanju. Čin odvajanja od Srbije formalnost je kojoj mora prethoditi razvoj odgovarajućeg političko-ekonomsko-socijalnog sustava koji će moći upravljati zemljom. Bugarska i Rumunjska također su zahvaćene pitanjem popularno zvanim *A Strategy for the Day After*. 1.1.2007. sigurno je velik dan za te dvije zemlje jer postaju članice Europske Unije, međutim, možemo li biti sigurni da su dovoljno spremne da konkurišu na europskom tržištu i da ih ostatak Europe ekonomski ne 'proguta'? Zemlje potpisnice Jadranske povelje imale su velika očekivanja od summita u Rigi, ali utvrđeno je da kakvi god signali budu, s reformama i započetim procesima se ne smije stati. To je zato što reforme vršimo prvenstveno za svoje dobro, a tek onda jer nas time odredene svjetske organizacije uvjetuju. Greška tranzicijskih zemalja često je pretenzija za članstvom u velikom broju međunarodnih inicijativa, a na to ponekad nije vrijedno trošiti vrijeme i novac jer se njihova područja djelovanja uglavnom preklapaju.

Poučeni primjerom dobre suradnje NGO-a vezano uz politička pitanja, prijedlog je da se više poradi na procesu decentralizacije: ne zagovarati prekograničnu suradnju samo na najvišoj razini, onoj državnoj, nego uspostaviti suradnju regija, županija pa i gradova. Takva suradnja mnogo je djelotvornija i konkretnija, a obuhvaća i puno veći broj stanovništva koji je u tom slučaju i donositelj i realizator svoje politike.

Jedan od ključnih razloga zbog kojih je projekt Balkan Mosaic i nastao jest ulazak u euroatlantske integracije. Postati članom EU-a ili NATO-a privlačno je zato što pridonosi općem dobru na način da potiče razvoj svih sektora. Neke sudionice uspjele su se do sada priključiti barem jednoj od te dvije organizacije i svojim savjetima pomažu i ostalim kandidatima. NATO je možda u zadnje vrijeme izgubio na popularnosti i odaje dojam svjetskog policajca. Europa i SAD ne vide jednaka rješenja za krizu na Bliskom Istoku, što dopri-

nosi nestabilnosti unutar samog NATO-a. Balkanske zemlje nadaju se da će u bliskoj budućnosti steći takav položaj da će moći utjecati i na rješavanje političkih kriza vezanih uz Iran, Irak, Sjevernu Koreju.

Balkan Mosaic proizvod je višegodišnjeg rada. Stvaranje mreža nevladinih organizacija započelo je i kada ih nismo bili svjesni. Vrijednost projekta nije u tome što sudjeluje 30-ak zainteresiranih ljudi, već činjenica da oni stečene informacije i iskustva prezentiraju u svojim zemljama čime se mreža dalje širi, stvarajući plodno tlo za novu suradnju.

Sanja Ivković